

Dag 7, 17 juli 2016

De laatste dag is al weer aangebroken. Tijd om in te pakken en ook de ouders zijn weer welkom in Lunteren 😊 .

De slaapzakken worden weer in het hoesje gedaan, de laatste spullen in de tas gepropt en bij de zak met viezevrijdag kleren gezet. Nog een lekker ontbijtje, waarbij zomaar pakken vlokken op de borden omvielen. Nouja, daar hebben we wel een oplossing voor.

Het is toch altijd wel weer leuk om de ouders te zien en er werd weer veel geknuffeld en enthousiaste verhalen verteld.

Het laatste deel van het kamp speelt zich af rond de vlaggenmast.

We hebben er weer 3 nieuwe vuurmeesters bij, die allemaal trots hun insigne in ontvangst nemen.

Na de groepsfoto mogen de zes stokstaartjes, die iets anders gaan doen de vlaggen strijken. Tot ziens Ruben, Linde, Tara, Siebren, Mc Kayla en Maureen. Jullie waren super stokstaartjes en we hebben veel lol gehad. Veel succes met alles wat jullie hierna gaan doen.

Dan is het ontzettend leuke kamp echt afgelopen en worden de auto's weer volgeladen en krijgt de leiding wel heel veel cadeautjes. Dank jullie wel.

Een hele goede vakantie.

Dag 6, 16 juli 2016

Ja hoor, daar is ie dan: De vieze vrijdag. Op veler verzoek worden we weer gewekt met de, inmiddels bekende, wakker wordt liedjes. Het duurt niet lang voordat iedereen in redelijk oude kleding aan tafel zit. Het is toch wat op zo'n laatste kampdag niet eens netjes gekleed. De groep weet eigenlijk nog niet precies wat we gaan doen, wat ze wel weten is dat we vies gaan worden. Het stokstaartje biedt weer uitkomst. Hij klimt gezellig in de gang in de touwen en in zijn rugzak een kaartje van Australië. Net zoals de kangaroes enorm hard sporten.

Na het ontbijt snel de auto in op weg naar de survival in Ede. Het terrein ziet er uitdagend uit en dat blijkt het ook te zijn. De groep wordt in 2-en opgedeeld. We hoeven er niet lang over na te denken om te besluiten dat het de jongens tegen de meisjes gaat worden.

Per team worden er verschillende onderdelen gedaan. Een doolhof onder de grond, een toren in klimmen en langs een paal naar beneden glijen, een parcours lopen en nog veel meer dingen.

Bekijk de foto's maar eens

op <http://www.scoutingalphen.nl/speltakken/welpen-de-stokstaartjes/foto-wst/category/1179-zomerkamp-2016-dag-6>

De lunch bestond uit lekkere friet, daar waren we natuurlijk wel aan toe. Na de lunch bekeken we nog even goed onze kleren. Allemaal wel leuk, maar echt vies.... nou nee. Gelukkig was daar wel een oplossing voor. We gingen naar de waterbak. Op drie verschillende manieren konden we naar de overkant. Voor sommige een echte uitdaging en uiteindelijk is iedereen zeker één keer het water over gestoken.

Daarna begon het echte feest. Er lagen drie touwen vrijwel geheel in het water en daar moest je onderdoor, zonder ze aan te raken. Het water was maar tot je knieën, maar ook heel vies en al snel waren wij dat dan ook 😊. Als afsluiting was er nog een grote glijbaan (een zeil over een helling heen) die goed nat gehouden werd. Onder aan de glijbaan lag ooit zand en aarde, dolle pret dus.

Daarna het ergste met een handoek wegpoetsten en nieuwe kleren aan, zodat de auto's nog redelijk schoon bleven. Douchen kon pas weer op het clubhuis.

Naast de lekkere douche was er ook nog een traktatie van heerlijke donuts op het clubhuis, want Ruben en Linde gaan allebei van scouting af en wilde dit niet onopgemerkt voorbij laten gaan.

Het eten bestond uit een enorme stapel pannenkoeken, zodat we met een vol buikje konden beginnen aan de bonte avond. De aspirant vuurmeesters hadden het vuur al mooi opgestookt, zodat we lekker banaan met choco en ijs als toetje hadden.

De bonte avond hebben we samen met de Scouts gevierd. Een gevarieerd programma met Een paar liedjes

(eentje met gitaar begeleiding), quizvragen, rood/groen vlaggetjes, turn act, lichtshow en een heuse gevaarlijke vuuract van de scouts. Ik mocht examen doen voor het kookinsigne voor de scouts en... heb het insigne gehaald (jippie).

Al met al een zeer gezellige avond om het kamp mee af te sluiten. Natuurlijk was er ook nog een kamplied van de leiding op de vrolijke wijs van "Aux Champs Elysées". Dit was de tekst:

*De ouders wilden eerst niet weg,
Wij vreesden voor een week vol pech,
Toch kregen wij het rijk alleen
Maar waar gaan wij heen?*

Ref: Stokstaartjes op kamp (2x)

*Wij zagen toen het beestje staan
en er zat een rugzak aan.
Naar Afrika, de eerste stop
het begin is al TOP!*

Ref: Stokstaartjes op kamp (2x)

*De Chinese muur die is wel lang,
Kijken waar je er door kan,
Beestjes zoeken in het bos
en bouwen met mos.*

Ref: Stokstaartjes op kamp (2x)

*In Amerika, daar shop je graag
Maar wat je koopt, ja dat is vaag
Ren een burger bij elkaar
Dat is dan best zwaar*

Ref: Stokstaartjes op kamp (2x)

*We zwemmen in een heel gaaf bad
Alleen niet als je buiten zat
Wat koud was toch dat buitenbad
Dat ben je snel zat.*

Ref: Stokstaartjes op kamp (2x)

*Die Duitsers eten worst met brood,
Daarvan wordt je super groot,
Belgen bouwen graag met friet
Ze vallen toch niet.*

Ref: Stokstaartjes op kamp (2x)

*Ten slotte op survivaltocht
Waarbij je echt vies worden mocht
Daarna weer lekker douchen gaan
En weer iets schoons aan.*

Ref: Stokstaartjes op kamp (2x)

*'s Avonds laat nog een verhaal
Soms gaf dat wat veel kabaal.
We hebben heel veel lol gehad
Al werd je zeiknat.*

Na al dit gefeest nog één mooi verhaal voor het slapen gaan en het spannende verhaal op de hoek van de ronde tafel.

Dag 5, 14 juli 2016

Zachtjes tikt de regen op het zolderraam, zo worden we weer rustig wakker voor weer een mooie dag. De regen blijkt maar van korte duur en al snel prikt er af en toe een lekker zonnetje door de wolken. Bij het ontbijt weer lekker een eitje met spek of natuurlijk zonder voor die dag liever niet heeft. Het stokstaartjes was vandaag snel door Sybren gevonden, hij was een Eiffeltoren aan het bouwen. Een mooie aanwijzig waar we naar toe gaan reizen. Bij het openen van het rugzakje bleek dat we inderdaad naar Europa gaan.

Een dag vol met kleine spelletjes die elk bij een eigen land hoorden. Het Kubbspel uit Zweden, Spanband lopen uit Luxemburg omdat daar zo mooie natuur is, Eiffeltoren bouwen, Frietjes stapelen in België, Lego-en uit Denemarken, Vlotje maken om rond de Griekse eilanden te varen en natuurlijk de toren van Pisa.

In Duitsland was er natuurlijk een zelfgebakken broodje op het kampvuur met een braadworst.

Die laatste hebben we maar vervangen door een knackworst, want die pasten precies in het gaatje van de stok waarmee het broodje boven het vuur was geroosterd. Siep en McKayla hadden met stip het mooiste broodje gebakken, onze bakkers in de dop.

Vandaag was er ook nog hoog bezoek van onze voorzitter, die een rondje Nederland deed om eens te kijken bij de verschillende kampen. We hadden nog snel de ramen gezeemd en de dakpannen in de boenwas gezet, zodat alles er spik en span uitzag voor dit hoge bezoek ;-).

Het avondeten was dit keer maar voor de helft af, de stokstaartjes moesten zelf het laatste stukje afmaken.

Er blijken een paar meesterkoks tussen te zitten, want al snel zat iedereen heerlijk te eten. We hadden ook bezoek van de Scouts. Die vonden onze pizza gisteren blijkbaar zo lekker ruiken, dat ze dat zelf ook wilde hebben. Daarbij was het lekker warm in ons clubhuis dus was dat al snel een mooie combi.

Na het eten hebben we de foto's zelf ook maar eens goed bekeken, met als toetje een leuk filmpje van de Pink Panther. Daarna was het al weer aardig laat, dus snel tandjes poeten en de slaapzak in. De stokstaartjes hadden zelf

al briefjes met woorden erop gemaakt voor het verhaal. Vanaf de middenstip van een groot voetbalstadion in Portugal met een kokosnoot in de bus via een tickertape met spuitpoep (ik zou het zelf niet verzinnen) naar een afscheid met Jantje plankton. Al met al een mooi verhaal dus weer waar veel in gelachen is. De stokstaartjes waren blijkbaar moe, want ze lagen in no-time te tukken.

Dag 4, 13 juli 2016

Ja zeg, dat is natuurlijk niet de bedoeling op kamp. De leiding was eerder wakker dan de kids. Dan maar de kinderen wakker maken met een liedje. Tring tring daar gaat de wekker blijkt zijn werk goed te doen. Al bij de eerste noten zijn de stokstaartjes goed wakker, zeker als daarna Joghem Myjer het nog eventjes afmaakt. Toch duurt het nog wel even voordat alle stokstaartjes aan de ontbijttafel zitten. Niet in de laatste plaats omdat er nog geen brood is. Het brood zit al in de kofferbak maar de auto wil niet starten, iets met een te goed werkende startonderbreker. Gelukkig is dat snel weer verholpen en kan er gegeten worden en een lekker lunchpakket worden gemaakt. Bij het dekken van de tafel wordt het stokstaartje

gevonden in de koelkast. Met veel gejuich wordt aan iedereen kenbaar gemaakt dat Lois en Sophie hem hebben gevonden. In het rugzakje zit een kaartje Antartica, daarom zat hij natuurlijk in de kou.

Het lunchpakket gaan we lekker opeten in het zwembad. Het is even rijden, maar dan heb je ook wat. Een mooi zwembad met banden-glijbanen en een opblaaskussen in de vorm van een stormbaan, succes verzekerd. Het buitenbadje paste zeer goed bij het thema, man wat was dat bad fris al is dat natuurlijk ook wel weer een leuke uitdaging. Het feest was compleet toen Kayleigh ook nog een ging trakteren op een lekker ijsje, ze is net na het kamp jarig.

Terug op het clubhuis moest er nog een bananen pinguin gemaakt worden. Ze zagen er erg leuk uit en smaakte ook nog eens heerlijk.

Met het eten van vandaag konden we weer een P-tje afstrepen van de todo lijst, we aten Pizza. Het zwemmen maakt zeker hongerig, want de ene na de andere plaat met pizza ging in no-time de mondjes in. Het was ook weer een mooie tijd om de appel cobbler uit de dutch ovens te maken. Met een blokje ijs erbij is dat toch wel het lekkerste dat er is.

Nadat we nog even lekker op de tafels getrommeld hadden, wilde de stokstaartjes nog niet naar bed. Luid werd er geschreeuwd om de pinguinrace, al wist eigenlijk niemand wat dat nou precies moest zijn. Gelukkig wist Marco het wel en al snel liepen de stokstaartjes als pinguin met een ei tussen knieën rond te huppelen.

Vandaag moesten er twee verhalen worden verzonden, want gisteren hadden we overgeslagen omdat iedereen al lag te tukken. Een mooie tocht van Amerika naar de maan, waarin ook een mooie rol voor Lucky Luke en Kuifje was weggelegd. Het tweede verhaal was wat frisser op antartica. Hierbij had iedereen een woord op een briefje, die je moest voorlezen als je in het verhaal aan de beurt was. Het bleek best mooi te passen en we weten nu dat er een mooie Siebren in een dashboardkastje verstopt kan zitten. Het is maar dat je het weet. Uiteindelijk was het toch nog wat later geworden dan gepland en ging iedereen maar snel slapen.

Dag 3, 12 juli 2016

Al voor het ontbijt was onze grote vriend gevonden met een nieuw kaartje in zijn rugzak. Deze dag gaan we naar Noord-Amerika. Gelukkig is alles in orde en krijgen we een mooie stempel in het paspoort erbij. We zijn door de douane heen.

We zijn al een aardig eind op reis, een goed moment om de familie thuis te laten weten waar we zijn. De meest mooie kaartjes worden gemaakt tot aan een complexe 3D kaart aan toe. Op elk kaartje het juiste adres gezet, zodat er ook nog een aardige kans is dat hij weer thuis aankomt.

De kaartjes maken koste best nogal wat tijd, dus konden de knutselspullen direct plaatsmaken voor de lunch. Lekker vers brood van de plaatselijke bakker. Na de lunch was het tijd om naar het dorp te gaan. Eindelijk kon het meegenomen geld omgezet worden in spulletjes. Voor veel of... dingen die eigenlijk niet van pappa en mamma mochten. Op scouting kamp kan dat namelijk wel :-).

Barneveld heeft overigens best nog wel veel te bieden. De stokstaartjes kregen een boodschappenlijstje met de vooral rare producten die ze moesten gaan halen op de scouting manier. Dat betekent: Niets betalen, maar netjes vragen of ze het mogen krijgen. Een groepje werd was er wel heel bedreven in. Die regelden in de ene winkel een stapel pennen, die ze bij de ijsboer konden omruilen voor een ijsje. Die hebben ze maar niet meer verder geruild en hij is om een of andere reden ook niet bij de leiding uitgekomen.

Met volle tassen gingen de stokstaartjes weer terug naar het clubhuis. Daar gingen we hamburgers maken, daar moest flink voor gerend worden. Alle ingrediënten moesten in estafette van het ene punt naar het andere gebracht worden door en om het clubhuis heen. Natuurlijk heeft het team gewonnen dat het beste aangemoedigd werd en dat deden ze allemaal zeer goed.

Het eten was stampot andijvie met een gehaktbal en de beroemde vla-flip. Blijkbaar is dat echt Amerikaans eten, het smaakte in ieder geval prima. Na het eten was het gelukkig droog, zodat de vuurmeesters in spe nog even hun kunsten konden laten zien met een mooi fik.

We hadden echter geen tijd om lang rond het kampvuur te gaan zitten, want zo'n dag bleek toch wel vermoeiend. Zo vermoeiend dat er zelfs geen tijd meer was voor een verhaaltje. In no-time lag iedereen diep te tukken.

Dag 2, 11 juli 2016

Tegen de verwachting (of eerder vooroordeel) in hoorden we toch nog wel wat vogeltjes boven de kids uitkomen. Na een rustige start zaten we met een complete groep stokstaartjes aan het ontbijt.

Een groot feest, want er zijn een hoop nieuwe potten en pakken met zoetigheid die open en geproeft moesten worden en..... het is gelukt. De opletende stokstaartjes hadden al door dat het stokstaartje verdwenen was, die toch eerst weer gevonden moest worden. Maureen heeft hem, al spelend met een beer boven op de kast gevonden. Het rugzakje was weer goed gevuld, dit keer met een kaartje van Azië. In Azië zijn er veel rare beestjes, dus gingen we eerst maar eens allemaal insecten vinden die natuurlijk uitvoerig bekeken moesten worden.

Omdat we nog geen stempel van Azië in het paspoort hadden, moesten we via het smokkelpad onze reis voortzetten. Op deze route vonden we voldoende buigbare stokjes en ander materiaal om per drietal een mooi dier te maken. Er zaten een paar prachtige dieren tussen, goed gedaan hoor stokstaartjes.

Nu we toch in het bos waren, leek het ons een cool idee om wat hutten te gaan bouwen. Een groot aantal hutten werden in no-time uit de grond gestampt, jammer dat we hier niet langer bleven, zodat we er een keer in zouden kunnen slapen.

Ook in Azië zijn ze inmiddels in de ban van de Italiaanse keuken. Dit keer geen marcoroni, maar lekkere spaghetti. Een enorme pan

voor niet alleen de stokstaartjes, maar ook voor de scouts. Die zitten op het terrein direct naast ons en dan is het wel zo prettig om een pannetje kant en klaar mee te nemen. Zo kom je elkaar nog eens tegen.

Na het eten het grote chinesees muur spel gedaan. Je moest onder de benen van de muur doorkruipen om naar de overkant te komen. Op zich niet al te moeilijk, daarom staan er aan beide kanten bewakers die je graag af willen tikken. Dan wordt het toch een stuk lastiger.

De vuurmeesters in opleiding maakten zich klaar voor het examen, helaas kon dat niet helemaal doorgaan. Tim moest namelijk snel naar Alphen, omdat zijn kat voortaan op de eeuwige jachtvelden rondloopt. Een

vuurexamen zonder Tim dat kan natuurlijk niet, dus konden ze mooi nog een keer oefenen. Later deze week komt er vast nog wel een 2e poging.

Na het badderen kwamen de mannen naar de meisjes zaal toe voor een spannend verhaal in Azie, waar wonder boven wonder een heel leger aan pinguïns blijken te zijn. Een volle en vermoeiende dag dus. Zo veel dat alle stokstaartjes als snel in slaap vielen.

Dag 1, 10 juli 2016

Met het zachte getjilp van diverse vogels ontwaakt de leiding in het bosrijke Lunteren.

De volgende keer dat we door het geluid van vogeltjes gewekt worden zal nog wel even op zich laten wachten. Ook dit jaar heeft bakkerij Zonneveld ons niet zonder lekkers Alphen laten verlaten, dus kwam er na de vogeltjes een heerlijk ontbijt, dank bakker Zonneveld. Na al deze luxe kon alles in orde worden gemaakt voor de komst van de stokstaartjes met hun ouders. Al ruim op tijd werd hun komst via de app aangekondigd met de melding dat de kinderen zaten te stuiten in de auto. Ze moesten eens weten, want om bij het clubhuis te komen moet je toch echt wel over een kuilerig bospad. Om 12 uur kwamen de eerste stokstaartjes dan ook echt uit de auto

geschud, helemaal klaar voor een leuk kamp.

Na iedereen te hebben begroet en een mooi slaapplekkie te hebben veroverd, stond er een overvloed aan broodjes, eierkoeken en andere lekkere dingen klaar. Daarna werd het toch echt wel tijd om het kamphema te weten. Gelukkig stond dat ook voor dit moment op de planning, dus ging iedereen snel naar binnen om de onderstaande movie te bekijken.

<https://www.youtube.com/watch?v=XrDnsHSD6nM>

Een reis om de wereld dus. Zoals de video (mp4 zou eigenlijk beter passen, maarja we doen het maar met de taal die er is) al aangaf heeft het stokstaartje meer informatie voor ons. Met man en macht werd het terrein tot op de millimeter afgezocht naar het beestje. Tejo blijkt de beste speurneus te zijn en onze reis kan beginnen. Waar gaat de reis naartoe?

In de rugzak van het stokstaartje zat het antwoord, een kaartje van Afrika. Nadat we op de grote kaart nog even goed gecontroleerd hadden of het wel echt bij Afrika is, konden we op pad. Eerst moesten we nog wel de ouders zien kwijt te raken, want die kan je tijdens zo'n kamp toch echt niet gebruiken.

<https://www.youtube.com/watch?v=U2YpqCoxcPI>

Had ik al gezegd dat Lunteren mooi bos heeft? Dat heeft het zeker, dus gaan we maar snel een speurtocht door het bos doen. De leeuwen, olifanten en neushoorns wezen ons de weg en bij een dorp vonden we voor iedereen een kaartje met zijn of haar naam erop.

Nouja, bijna iedereen want het kaartje van Lois is aan onze speurneus ontsnapt. Gelukkig is dat nog wel goed gekomen en kreeg iedereen bij het inleveren van zijn pasje een heus paspoort.

Nog even een selfie in het paspoort tekenen en de juiste lengte opmeten en we kunnen eindelijk de eerste

stempel ophalen om Afrika binnen te reizen.

In Afrika bleken ze ook gewoon visstick met wortelen en doperwtjes te eten. Dat is maar goed ook, want dat lusten de stokstaartjes gelukkig allemaal.
Om de wilde dieren bij het clubhuis weg te houden werd er nog een mooi vuurtje gemaakt waar we nog wat marshmallows op geroosterd hebben.
Nog even de tandjes poetsen en snel het mandje in.
Omdat de jongens en de meisjes een eigen slaapzaal hebben, hadden we een grote slaapzakken parade nodig om iedereen in één zaal te hebben voor het verhaal. Met z'n allen hebben we een vrolijk verhaal gemaakt voor het slapen gaan en het duurde dan ook niet lang, voordat iedereen lag te knorren.

